

N:o 82.

Af Herr **L. J. Larsson**: *Om införseltull å maskinerier, redskap och verktyg.*

Det har alltid förekommit mig mycket betänkligt, att ett land, sådant som vårt, med tillgång på de ypperligaste råämnen och den mest utvecklade arbetsskicklighet i fråga om maskiners och redskaps tillverkning, likväl under en följd af år sett just detta arbetsfält inkräktadt af utländska fabrikanter. När jag sett efter i vår officiella statistik, har jag med häpnad funnit, huruledes införseln af »maskiner och redskap» från år 1868, då densamma endast uppgick till 1,635,178 kronors värde, sedermera alltjemt årligen vuxit till det oerhörda beloppet af 17,217,873 kronor år 1874. Det är visserligen en sanning, att det sedermera åter sänkt sig, så att det år 1877 — det sista år, för hvilket jag sett någon redogörelse — uppgår till 9,273,392 kronor; men redan detta synes mig vara en så hög siffra, att vi på detta för oss så viktiga och så fullt naturliga arbetsområde fortfarande skatta åt det utländska arbetet mera än skäligt är. Om jag nu ser till, huru man i andra länder går till väga, för att åt landets egen företagsamhet bevara detta stora arbetsområde, så finner jag, att till exempel både Frankrike, Ryssland, Danmark och Tyskland, dessa länder, med hvilka vi hafva liffig beröring, vetat att genom lämpliga tullsatser skydda sig emot konkurrens från *våra* tillverkares sida, under det att vi hafva alls ingen tullskranka emot den påtryckning, som från dessa och andra länders sida kan till förfång för våra inhemska tillverkare utöfvas. Sådant förhållande är ej bidragande att stadga och utveckla vår näringsflit, hvilket dock är så ytterst angeläget för ett folk med våra svårare klimatiska förhållanden och inskränkta kapitaltillgångar. Då jag nu är öfvertygad, att en lämplig tull på maskinerier och redskap skulle snart visa sitt välgörande inflytande på våra egna verk-

städers utveckling, hvilkas antal derjemte är tillräckligt stort, för att alltid vidmakthålla behöflig konkurrens och derigenom måttliga priser, så tillåter jag mig vördsamt föreslå, efter föredöme af förhållandet i vårt grannland Danmark,

att Riksdagen måtte besluta en tull på maskinerier, redskap och verktyg till 10 procent af värdet.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm i Januari 1880.

L. J. Larsson,
från Jönköpings län.
